

platů v cizině povolán jest ten který ústřední úřad v dohodě s min. fin. a nikoli min. fin. samo.

Na tom nemůže ovšem nic změnit okolnost, že min. fin. k usnadnění styků pensistů s cizinou vydalo vynesení z 25. června 1924 č. 66.792, v němž stanoví následky nedovoleného přechodného pobytu v cizině a postup stran vyžádání potřebného povolení, ježto vynesení toto, jak netřeba blíže dovozovati, není schopno měnit shora uvedené normy zákonné.

Rozhodovalo-li proto o žádosti st-lově podle ustanovení § 6 zák. č. 287/24 min. fin. a nikoliv ústřední úřad resortní, kterýmž jest v daném případě min. škol., osobovalo si kompetenci, jaká mu samému nepřísluší. Ale pak jest napadené rozhodnutí nezákonné.

Č. 8601.

Stavební právo (Brno): I. Ustanovení stavební čáry a svahu musí předcházeti každou stavbu při veřejné ulici, bez rozdílu, byla-li pro onu ulici stav. čára již stanovena čili nic. — II. I za účinnosti zákona o stav. ruchu č. 44/27 zůstaly nedotčeny kompetenční předpisy stav. řádu o stanovení stav. čáry a svahu.

(Nález ze dne 13. května 1930 č. 7768.)

Prejudikatura: Boh. A 1791/22.

Věc: Julie H. v Brně proti zemské správě politické v Brně (za zúč. zemské hlavní město Brno vrch. mag. rada Dr. Ed. Král) o stavební povolení.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním z 10. července 1927 oznámila st-lka měst. stav. úřadu v Brně, že zamýšlí postavit na stav. parcele č. . . . a na poz. parcele č. . . . kat. obce T. podle zák. o stav. ruchu pětipatrový obytný dům a žádala za účelem tím o sdělení stav. čáry, stanovené usnesením obec. výboru brněnského z 19. března 1895 a o povolení stavby dle nákrešů, jež zároveň předložila. Při stav. komisi, konané dne 23. září 1927, vytkl právní zástupce st-lky Dr. Emil K. mimo jiné, že předmětná žádost jeho mandantky nebyla vyřízena ve lhůtě, předepsané v § 59 zák. o stav. ruchu, takže rozhodování o ní přešlo na zsp-ou, kteréž jest spisy neprodleně odstoupiti.

Usnesením z 11. března 1927 zamítla městská rada v Brně žádost st-lky dílem proto, že nepředložila polohopisného a svahopisného plánu, jak to předpisuje § 16 stav. řádu, a dílem z toho důvodu, že k projektované stavbě, spadající do požárního obvodu dráhy, nebylo dáno svolení úřadů železničních. Pokud se týče žádání, aby spis následkem nevyřízení věci v předepsané lhůtě byl postoupen k příslušnému jednání zsp-é, uvedeno, že požadavek tento se stal bezpředmětným, poněvadž byl vznesen teprve za projednávání záležitosti.

K odvolání st-lky zsp v Brně nař. rozhodnutím: 1) v odpor vzatý výměr městské rady, pokud se jím zamítá žádost o stav. povolení, zrušila jako zmatečný a 2) žádosti st-lky o udělení stav. povolení ve smyslu § 59, odst. 2 zák. o stav. ruchu nevyhověla.

O stížnosti, jež směřuje toliko proti druhé části tohoto rozhodnutí, ponechávajíc prvou jeho část bez odporu, nss uvážil:

Žal. zsp odepřela st-lce stav. povolení proto, že pro zamýšlenou její stavbu nebyly dosud ve smyslu §§ 16 a 38 stav. řádu stavební čára a svah příslušným stavebním úřadem pravoplatně určeny. Proti tomu stížnost namítá, že pro ulici, ve které hodlá st-lka stavěti, byla stav. čára stanovena u příležitosti stav. projektu Offermanova usnesením měst. výboru brněnského z 19. března 1895, takže po této stránce není proti povolení stavby překážky. Ostatně i kdyby se to nebylo stalo již tehdy, měla podle § 59 odst. 2 zák. o stav. ruchu zsp sama potřebné řízení provést a rozhodnouti o žádosti st-lčině meritorně. V tom ani onom směru nemohl nss stížnosti přisvědčiti.

Podle § 16 stav. řádu pro zem. hl. město Brno ze 16. června 1894 č. 63 z. z., změněného zákonem ze 16. června 1914 č. 39 z. z., má stavebník, chce-li při veř. třídě neb ulici provést novostavbu, přístavbu anebo přestavbu, před podáním žádosti za povolení ke stavbě anebo současně s ní žádati za úřední sdělení stav. čáry a svahu a předložit k účelu tomu svahopisný a polohopisný plán, zhotovený dle měřítka § 31. Z předpisu tohoto plyne náde vší pochybnost, že úřední sdělení, či jak se v záhlaví §§ 16—19 stav. řádu praví, ustanovení stav. čáry a svahu musí předcházeti každou stavbu při veř. třídě neb ulici, tedy bez rozdílu, byla-li pro tu kterou třídu neb ulici stav. čára již stanovena či nikoli.

Jak je patrné ze správních spisů, st-lka sice, žádajíc u měst. stav. úřadu v Brně o povolení stavby, žádala současně také o sdělení stav. čáry a svahu, tato její žádost byla však měst. radou zamítnuta, poněvadž nepředložila svahopisného a polohopisného plánu, jak to předpisuje cit. § 16 stav. řádu. Proti tomuto zamítavému vyřízení se st-lka nebránila v pořadu stolic stavebních, nýbrž domáhala se hned rozhodnutí zsp-é na základě § 59 odst. 2 zák. o stav. ruchu. Za tohoto stavu věci je tedy nepochybné, že od stav. úřadu se st-lce pro zamýšlenou její stavbu sdělení stav. čáry a svahu nedostalo.

Poněvadž však podle toho, co nahoře řečeno, sdělení stav. čáry a svahu je nutným předpokladem stav. povolení, které žal. úřad st-lce právě pro nedostatek tohoto předpokladu odepřel, dlužno si ještě zodpověděti otázku, zda zsp, na kterou rozhodnutí o žádosti st-lčině za povolení projektované stavby přešlo jure devolutionis, byla oprávněna nebo dokonce, jak stížnost tvrdí, povinna, stav. čáru a svah na místě stav. úřadu sama ustanoviti, jinými slovy, zda v případech, ve kterých o žádosti za povolení stavby rozhodovala podle § 59 odst. 2 zák. o stav. ruchu č. 44/27 zsp, přešla na ni i kompetence ke stanovení (sdělení) stav. čáry a svahu.